

[Chr. Nielsen.]

slække på kornordningens bestemmelser. Vi må derfor modsætte os dette lovforslags gennemførelse.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de fire ordførere for tilslutningen til lovforslaget.

Jeg skal overfor et par spørgsmål, der er rejst, gøre et par bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Bækgaard spurgte mig, om den bemyndigelse, jeg ifølge lovens § 1, stk. 4, har til at fritage skovarealer for afleveringspligt, var benyttet. Jeg skal hertil sige, at det antager jeg. Jeg ved det ikke, men da jeg ikke har hørt noget derom, føler jeg mig overbevist om, at det er sket. Afleveringspligten er jo ikke så stor i år.

Det ærede medlem spurgte mig, i hvor stor udstrækning forbeholdsretten er benyttet. Det kan jeg ikke udtale mig om endnu, men jeg ved i alt fald, at det kun er sket i meget begrænset omfang, og det gør naturligvis også, at der er mulighed for imødekommelse på det førstnævnte område.

Det ærede medlem mente, at indførselsmulighederne nu var så gode, at man ikke behøvede at være betænkelig ved at nedsætte afleveringspligten med 20 pct. Ja, jeg håber også, at indførselsmulighederne er så gode, at de vil vise sig at holde, så at staten ikke kommer ind i nogen risiko med hensyn til køb af frihandelskorn herhjemme.

Angående kornpuljens fordeling skal jeg sige, at når staten gennem kornloven har udskrevet visse kornmængder, dels brødkorn, dels foderkorn, er der ingen, der på forhånd kan vide, om der kommer tilstrækkeligt brødkorn ind, eller der kommer for lidt, og når der som i 1947 kommer altfor lidt brødkorn ind, kommer der meget mere foderkorn, da det kvantum, der skal afleveres, er det samme. Det er givet, at i en sådan situation må man købe det nødvendige brødkorn i udlandet, men til gengæld kan man så sælge nogenlunde det tilsvarende kvantum foderkorn. Det er ikke sikkert, at det balancerer, for de overpriser, man må betale for brødkorn, kan være større end de priser, man får for foderkorn, selvom som i dette tilfælde foderkorn er eksporteret som så-

sæd, maltbyg o. lign. Sådan gik det i januar—april 1947, idet man i høståret 1946—47 ikke havde brødkorn nok. I 1947—48 var det meget værre, og da blev det gentaget efter en forhandling med finansudvalget i oktober 1947. Jeg har senere, i april 1948, meddelt folketingets udvalg angående kornloven, at man indtil da havde anvendt 21 mill. kr. af kornpuljens midler, der var indkommet ved salg af såsæd, maltbyg o. lign., til indkøb af brødkorn, og at der manglede endnu 7 mill. kr. Da de penge, der var indkommet, ikke slog til, har staten yderligere måttet indbetale 30 mill. kr. for at dække underskuddet på grund af den meget dårlige brødkornshøst i 1947.

Til det ærede medlem hr. Oluf Johansen vil jeg gerne sige, at jeg har ikke modtaget nogen klage over, at den canadiske byg, vi har fået, var dårlig. Det er muligt, at nogen har fået noget, der var dårligt, det tør jeg ikke sige. Jeg har som sagt ikke modtaget nogen klage, og jeg føler mig overbevist om, udfra de erfaringer jeg har angående den slags spørgsmål, at når der er tilfredshed, hører man ingenting, men er der nogen, der er utilfreds, skal det nok komme frem.

Overfor det ærede medlems udtalelse om, at dette er den sidste kornlov, vil jeg gerne bemærke, at jeg tør i alt fald ikke sige det så kategorisk, som det ærede medlem gjorde. Det er der sikkert ingen, der kan sige noget afgørende om i dag. Vi kan alle udtrykke det håb, at det bliver den sidste kornlov, men derudover tør jeg i alt fald ikke gå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Tingets næste møde afholdes fredag den 3. december kl. 13³⁰ med følgende dagsorden:

1) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd.